

РЕШЕНИЕ

№ 1385

гр. София, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 05.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **9790** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
Образувано е по подадена искова молба от М. О. Л. чрез адв. И. К. срещу Столичната регионална здравна инспекция (СРЗИ) за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 650 лева, ведно със законната лихва върху тях считано от 07.04.2021 г., причинени вследствие отмененото като незаконосъобразно предписание за изолация в домашни условия изх. № 22-389884/30.10.2020 г. на директора на СРЗИ с решение № 1504/10.03.2021 г. по адм. дело № 11852/2020 г. на АССГ.

В съдебно заседание ищецът се явява лично, като по същество моли съда да уважи така предявения иск, като излага подробни съображения за причинените му неимуществени вреди. Претендира разноски.

Ответникът – Столичната регионална здравна инспекция, редовно призована се представлява от юрк. Т., която счита исковата молба за неоснователна, поради което моли съда същата да бъде отхвърлена. Излага съображения за недоказаност на претърпените неимуществени вреди, както и за наличие на причинно-следствена връзка между тях и незаконосъобразния административен акт .

Представителят на СГП дава становище за основателност на исковата претенция.

Съдът, след като взе предвид направените от страните твърдения и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна,

следното:

На 31.10.2020 г. след направено изследване в СМЛД „Р.“ ищецът научил, че е носител на вируса на „ковид 19“. На 03.11.2020 г. по телефона му било проведено епидемиологично проучване от служител на СРЗИ, при което той предоставил информация за здравословното си състояние, за хората, с които е бил в контакт и за адреса, на който живее. На 10.11.2020 г. на ищеца било връчено предписание за изолация в домашни условия изх. № 22-389884/30.10.2020 г., издадено от директора на СРЗИ, с което на основание чл. 61, ал. 5 (отм.) от Закона за здравето и заповед № РД-01-610/22.10.2020 г. на министъра на здравеопазването била предписана изолация за периода от 30.10.2020 г. до 12.11.2020 г. Ищецът обжалвал това предписание пред административния съд, като с решение № 1504/10.03.2021 г. по адм. дело № 11852/2020 г. на АССГ предписанието за изолация в домашни условия изх. № 22-389884/30.10.2020 г. на директора на СРЗИ било отменено като незаконосъобразно. Предвид така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Искът за претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразното предписание за изолация в домашни условия изх. № 22-389884/30.10.2020 г. на директора на СРЗИ е допустим. Той е предявен след отмяната на административния акт и срещу юридическото лице, чийто служител е издал незаконосъобразния акт, от който се твърди, че са причинени вредите. Ищецът е активно легитимиран и твърди, че е претърпял неимуществени вреди. Разгледан по същество, искът е неоснователен.

Съгласно чл. 203 АПК, гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Исковата защита е по чл. 1 ал. 1 от ЗОДОВ. Фактическият състав на този текст изисква наличието на следните елементи: 1.) незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, 2.) вреда от такъв административен акт и 3.) причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липсата на който и да е от тези елементи, отговорността по чл. 1 ал. 1 от ЗОДОВ не може да бъде реализирана. Доколкото производството е исково, в тежест на ищеца е да докаже фактите и обстоятелствата, които са предпоставка за ангажиране на отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Първата предпоставка за водене на производството, а именно – незаконосъобразен административен акт, е налице, тъй като предписание за изолация в домашни условия изх. № 22-389884/30.10.2020 г. на директора на СРЗИ е отменено като незаконосъобразно с решение № 1504/10.03.2021 г. по адм. дело № 11852/2020 г. на АССГ.

Ищецът претендира претърпени неимуществени вреди вследствие забавеното връчване на отмененото предписание - негативни емоции, проявлението на които са посочени в исковата молба - притеснение, несигурност, стрес, гняв, накърняване на чувството за справедливост и на доверие в обществените институции и др. В съдебната практика и теория еднозначно е прието, че отговорността на държавата по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за причинени вреди е обективна. Обективният характер на отговорността означава, че държавата отговаря за вредите, причинени от нейните органи или длъжностни лица при изпълнение на административната дейност, които

вреди са последица от незаконосъобразните им актове, действия или бездействия, без значение, дали са причинени виновно от тях. Вредата е отрицателната последица, с която се засягат неблагоприятно имуществените права и/или защитени от правото нематериални блага и неимуществени интереси на увреденото лице, като "пряка и непосредствена" е тази вреда, която следва закономерно от твърдяната незаконосъобразна административна дейност, по силата на безусловно необходимата причинно – следствена връзка, която съществува между тях. На обезщетяване подлежат единствено преките вреди - тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат и които са адекватно следствие от увреждането. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени, т. е. да са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат.

Обезщетенията за неимуществени вреди се присъждат за конкретно претърпени физически и психически болки, страдания и неудобства, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Ищецът е този, който в процеса следва да докаже както настъпването на вредите и тяхното основание, така и причинната връзка между тях и незаконосъобразните актове, действия или бездействия на администрацията. Неимуществените вреди подлежат на доказване, а не се предполагат. Те трябва да се установят с конкретни доказателства по делото, а не с общи твърдения и термини, тъй като за всеки отделен човек те са индивидуално определяеми и съдът не може да предполага тяхната наличност.

В конкретния случай в тежест на ищеца бе да докаже по безспорен начин, че е претърпял твърдените от него в исковата молба вреди от неимуществен характер, както и причинната им връзка с отменения като незаконосъобразен акт. По делото, обаче, не бе установено по несъмнен и категоричен начин, че ищецът действително е преживял твърдените „притеснение, несигурност, стрес, гняв, накърняване на чувството за справедливост и на доверие в обществените институции”, нито в какви обективно съществуващи обстоятелства са намерили проявления посочените от ищеца психоемоционални състояния, в които твърди че е изпаднал, още по-малко тяхната пряка и непосредствена връзка с издадения административен акт. Ангажираните гласни доказателства в подкрепа на твърденията на ищеца при разпита на св. М. Л. (негова съпруга) от една страна са твърде общи, а от друга - не установяват конкретни проявления на тези негативни емоции. Ето защо твърденията на свидетеля, че ищецът бил стресиран и напрегнат през периода, в който очаквал да получи предписанието за изолация, съдът не възприема като доказателство за действително претърпени неимуществени вреди от негова страна. По делото не са ангажирани никакви писмени доказателства, в т.ч. медицински документи, относно здравословното състояние на М. Л. през периода на боледуването му от „ковид“ до получаване на предписанието за изолация, от които да се направи извод за наличие на сочените емоционални и психически сътресения.

На следващо място следва да се посочи, че не всяко неприятно усещане или чувство и не всяка душевна депресия дават основание за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди, а само тези, които справедливостта изисква да бъдат възмездени. В тази връзка не би могло да се счете за справедливо присъждането на обезщетение за посочените по-горе негативни чувства на ищеца, доколкото не сочат на претърпени болки и страдания, които според съдебната практика се включват в понятието „неимуществени вреди”, подлежащи на обезщетяване, разглеждани като негативни емоционални усещания и изживявания, намиращи не само субективно

отражение в психиката, но и обективен израз в поведението, в психологическия статус и в цялостното емоционално състояние на лицето, сочещо на сериозно засягане на неговата личност и достойнство. В този смисъл следва да се отбележи, че съдът не счита, че „разколебаното доверие в държавните институции“, което ищецът е имал в този период, представляват претърпени неимуществени вреди, подлежащи на обезвреда, тъй като те не могат да се съпоставят с действително преживени физически или психически болки и страдания.

Освен това, неправилно е твърдението на ищеца в исковата му молба, че „по начало не е необходимо да се доказват изрично обичайните, типични неимуществени вреди, като притеснения и безпокойство, накърняване на чувство за справедливост и на доверието в държавността и др., които винаги се търпят от лице, спрямо което администрацията е извършила незаконосъобразни действия“. Следва да се отбележи, че психоемоционалното състояние на личността и преживените негативни емоции от даден факт са абсолютно субективни прояви, които са с различен интензитет при всеки един човек и са обусловени като цяло от характеристиките на личността. За да се приеме, че твърдените проявления на негативни емоции са действително преживени, то ищецът следва да проведе пълно и главно доказване както на тях, така и на непосредствена причинна връзка точно с отмененото като незаконосъобразно предписание. В тази връзка прави впечатление, че както в исковата молба, така и в хода по същество на делото, ищецът претендира вреди, които по-скоро произтичат не конкретно от съдържанието на отменения административен акт, а от забавеното му връчване на неговия адресат, което обстоятелство не се отразява на законосъобразността на вече издадения акт.

Ето защо, предвид липсата на доказани вреди, причинени от предписание за изолация в домашни условия изх. № 22-389884/30.10.2020 г. на директора на СРЗИ, е безпредметно обсъждането за наличие на причинно-следствена връзка между тях и постановения акт.

По изложените съображения, съдът приема, че не се установи фактическият състав на увредата по смисъла на чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ така, както е заявена от ищеца. С оглед горното, искът за претърпени вреди вследствие отмяната като незаконосъобразно на предписание за изолация в домашни условия изх. № 22-389884/30.10.2020 г. на директора на СРЗИ с решение № 1504/10.03.2021 г. по адм. дело № 11852/2020 г. на АССГ, следва да бъде оставен без уважение. Неоснователността на главния иск обуславя неоснователност и на съединения акцесорен иск за заплащане на законна лихва.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, но такива не са поискани в срока за това, поради което съдът не следва да се произнася в този смисъл.

Воден от горното и на основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от М. О. Л. чрез адв. И. К. срещу Столичната регионална здравна инспекция за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 650 лева, ведно със законната лихва върху тях считано от 07.04.2021 г., причинени вследствие отмяната като незаконосъобразно на предписание за изолация в домашни условия изх. № 22-389884/30.10.2020 г. на директора на СРЗИ с решение № 1504/10.03.2021 г. по адм. дело № 11852/2020 г. на АССГ.

Решението подлежи на оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.
Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: